

РЕШЕНИЕ

№ 10769

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12582** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ТД на НАП срещу Решение № 4737/30.10.2024 г. на СРС, по анд. № 9060/2024 г., по описа на СРС, НО, 121 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 769169 – F – 754659/10.05.2024 г., издадено заместник директор на ТД на НАП С., с което на „Икигаи Зен“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени твърдения, че решението на СРС е постановено в нарушения на материалния закон и при допускане на съществено процесуално нарушение на процесуалните правила, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че фактическата обстановка е установена безспорно, описано е нарушението – дата, място на извършване и обстоятелствата, при които е извършено. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН, отговорността на дружеството е правилно ангажирана. Така наложената санкция в размер на 1000 лв. е правилно определена, съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, юрк. В., поддържа касационната жалба, по съображенията изложени подробно в същата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се представлява.

СГП изразява становище за основателност и доказаност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че е извършена проверка на 05.02.2024 г. от служители на ТД на НАП на „Икигаи Зен“ ЕООД във връзка с подадена Молба вх. № 14-53-00-2779/06.11.2023 г. Приели, че дружеството е данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС и е издало данъчен документ – фактура № [ЕГН]/29.12.2022 г. с предмет „писмени преводи от и на английски“ с контрагент „Елит травел“ ЕООД, с данъчна основа – 3188,30 лв., с ДДС 20 % - 637,66 лв. и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начислен данък 20 % -3825,96 лв. с начин на плащане по сметка. Нарушението е било извършено на 29.12.2022 г. в [населено място].

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на сочения за нарушител, подписан без възражение. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но е приел, че дружеството не е годен субект на отговорност, попадащ в приложното поле на чл. 183, ал. 1 ЗДДС, поради което е отменил НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, при спазване на разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН давностни срокове, но не споделя извода на СРС, че дружеството не е субект на отговорност по чл.183, ал.1 от ЗДДС. Съставът на АССГ, счита, че правилно описаното нарушение е съотнесено към санкционна разпоредба по чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, която предвижда че лице, което не е регистрирано по този закон и издаде данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв. Диспозицията на санкционната норма съвпада с нарушението на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС, поради което и нарушението подлежи на санкциониране на основание чл.183, ал. 1 ЗДДС.

Съгласно сочената за нарушена норма на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС, данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл. 97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури. Във връзка с изложеното, съставът на АССГ, счита, че именно това следва да е посочената норма, отразяваща

нарушението и засягаща интегритета на обществените отношения свързани с правилното определяне на данъка и контрола извършван от органите по приходите.

По отношение на санкцията в размер на 1000 лв. същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Във връзка с гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4737/30.10.2024 г. на СРС, по анд. № 9060/2024 г., по описа на СРС, НО, 121 с-в.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 769169 – F – 754659/10.05.2024 г., издадено заместник директор на ТД на НАП С., с което на „Икигаи Зен“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Икигаи Зен“ ЕООД да заплати на ТД на НАП сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно